

वा० रा०

॥ १४ ॥

भूयः पुनः पुरस्यांतःपुरस्यचायंपरिभवोदाहरूपो नक्षमणीयइत्यनुषंगः ॥ वानरेंद्रप्रधर्षणं तज्जराक्षसेंद्रस्यदुःखं अहमेकएवगत्वा भीत्यासागरादीनपि प्रविष्टान्वानरान्हत्वा निवर्तयिष्यामि प्रधर्षणदुःखंनिवर्तयिष्यामि ॥ ७ ॥ ८ ॥ मांसशोणिताभ्यांस्वसंबद्धाभ्यांदूषितं भयजनकं ॥ ९ ॥ कृपणेन दीनेन ॥ प्रकाशसंचारेभयाद्रात्रौकृतकार्येण वा ॥ तपस्विना शोच्येन हनुमताकिं ॥ अलक्षस्यतस्य हननेन नप्रयोजनमितिभावः ॥ कृपणादिशब्दानांपारुष्यमात्रेतात्पर्यं नत्वर्थे ॥ मातृगम्यादिगीलिदानवत् ॥ त

अग्रंपरिभवोभूयःपुरस्यांतःपुरस्यच ॥ श्रीमतोराक्षसेंद्रस्यवानरेंद्रप्रधर्षणं ॥ ७ ॥ अस्मिन्मुहूर्तेगत्वैकोनिवर्तिष्यामिवानरान् ॥ प्र विष्टान्सागरंभीममंबरंवारसातलं ॥ ८ ॥ ततोब्रवीत्सुसंकुटोवज्रदंष्ट्रोमहाबलः ॥ प्रगृह्यपरिघंघोरंमांसशोणितदूषितं ॥ ९ ॥ किंनो हनुमताकार्यंरूपणेनतपस्विना ॥ रामेतिष्ठतिदुर्धर्षेसुग्रीवेपिसलक्ष्मणे ॥ १० ॥ अघरामंससुग्रीवंपरिघेणसलक्ष्मणं ॥ आगमिष्या मिहत्वैकोविक्षोभ्यहरिवाहिनीं ॥ ११ ॥ इदंममापरंवाक्यंशृणुराजन्यदिच्छसि ॥ उपायकुशलोत्थेवजयेच्छू नूनतंद्रितः ॥ १२ ॥ कामरूपधराःशूराःसुभीमाभीमदर्शनाः ॥ राक्षसानांसहस्राणिराक्षसाधिपनिश्चिताः ॥ १३ ॥ काकुत्स्थमुपसंगम्यविवृत्तंमानुषं वपुः ॥ सर्वेत्यसंभ्रमाभूत्वाब्रुवंतुरघुसत्तमं ॥ १४ ॥ प्रेषिताभरतेनैवभ्रात्रातवयवीयसा ॥ सहिसेनांसमुत्थाप्यक्षिप्रमेवोपयास्यति ॥ १५ ॥ ततोवयमितस्तूर्णंशूलशक्तिगदाधराः ॥ चापबाणासिहस्ताश्वत्वरितास्तत्रयामहे ॥ १६ ॥ आकाशेगणशःस्थित्वाहत्वातांहरि वाहिनीं ॥ अश्मशस्त्रमहावृष्ट्याप्रापयामयमक्षयं ॥ १७ ॥

हिंकोहंतव्यस्तत्राह ॥ रामेतिष्ठति अहतेतिष्ठतिसति किमनेनहतेनेत्यर्थः ॥ १० ॥ यदेवमतोऽघराममिति ॥ ११ ॥ इदंपदार्थमाह ॥ उपायेति ॥ १२ ॥ ततःकिंतत्राहेति ॥ कामरूपेतिपुंस्त्वमार्थं ॥ १३ ॥ वतोपि किंतत्राह ॥ काकुत्स्थमिति ॥ विवृत्तं स्पष्टं ॥ वपुःघृत्वेतिशेषः ॥ १४ ॥ भरतप्रेषितत्ववचनेनापि किंतत्राह ॥ सहीति ॥ सेनां वानरसेनां समुत्थाप्य त्यक्त्वा स्वीयवृत्त्या क्षिप्रमेवोपयास्यत्यस्मानितिशेषः ॥ १५ ॥ ततःकिमितिप्रश्ने मध्येमार्गंप्रहरामेतिबकवद्धरणमंत्रमाह ॥ ततइति ॥ यामेतिलोडुत्तमः ॥ १६ ॥ १७ ॥

यु० का०

॥ १४ ॥